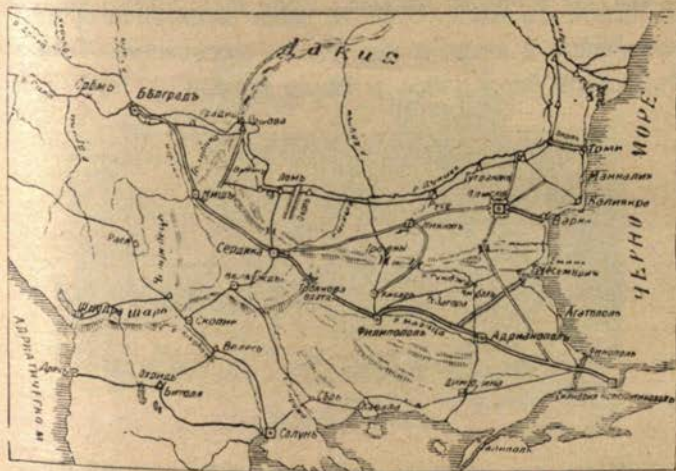

Славянитѣ, макаръ да били много, нѣмали царь, нито царство. Тѣ, като се поселили на празнитѣ мѣста, намѣрили плодородни лжки и почнали да оратъ, да сеятъ, да пасатъ овци и кози. За царство не се грижили. Дѣлѣли се на племена и родове, карали се за ниви и пасбища. Българитѣ като видѣли това, казали на славянитѣ, че тѣ ако не образуватъ държава съ яка войска за отбрана, ще бждатъ завладѣни или отъ

Дунавска България. Столицата Плиска.

хитритѣ византийци, или отъ грабливитѣ авари. Славянитѣ си помислили и се съгласили, че е по-добре да иматъ свободна държава, но наедно съ българитѣ. Защо? Защото българитѣ имали уредена и силна войска; имали строги наредби, подчинявали се на редъ, слушали заповѣдитѣ на своя ханъ Исперихъ и за това били силни. Българитѣ били военни хора, а войската имъ била конница. Всѣки мжжъ ималъ свой конь, добре оседланъ и винаги готовъ за бой. Когато за-